

[Aage Frandsen.]

interesser, forstår man godt, at de ikke vil sælge til en konkurrerende virksomhed, men spørgsmålet er: er det ikke mere rimeligt at tage hensyn til de pågældende, der er ansat i virksomheden, og dermed også til den by, hvor den pågældende virksomhed betyder så meget, som det er tilfældet for Rank Arena?

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Grundlovens § 75 siger, at man skal føre en sådan politik, at man sigter mod at skaffe beskæftigelse til alle, men den kan ikke fortolkes på den måde, at man skulle sikre en uændret beskæftigelse på enhver given arbejdsplads i Danmark. Dette ville jo forhindre forandringer i det hele taget i erhvervslivet, og det kan efter min mening ikke anføres som grundlag for en ekspropriation efter § 73.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aage Frandsen* (SF) til arbejdsministeren:

„Vil ministeren tage skridt til, at staten enten yder direkte støtte, lån eller garanti ved medarbejdernes forsøg på at overtage den virksomhed, hvori de hidtil har været beskæftiget, for at sikre deres arbejdsplads' fortsatte eksistens?“

(Spm. nr. 122).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er, at flere virksomheder, først og fremmest multinationale selskaber, i øjeblikket lukker, ikke fordi der ikke er grundlag for fortsat produktion, men fordi man ønsker at samle produktionen i andre lande. Dette var tilfældet med General Motors og er også tilfældet med Rank Arena i Horsens. En mulighed for at føre en sådan virksomhed videre er, at de ansatte overtager virksomheden, men dette er i de fleste tilfælde en umulighed på grund af de økonomiske omkostninger herved.

Skal en sådan mulighed — som i øjeblikket undersøges af medarbejderne på Rank Arena — realiseres, er det derfor nødvendigt, at staten yder direkte støtte, lån eller garanti. En forudsætning herfor må dog være, at der fra medarbejdernes side kan

fremlægges en plan for fortsat produktion og salg af virksomhedens varer.

Aage Frandsen (SF):

Der er meget nøje overensstemmelse mellem det spørgsmål, vi nu har fået besvaret, og det spørgsmål, der ligger her. Hvis nu de pågældende medarbejdere i virksomheden ønsker at overtage deres virksomhed — det gøres der jo i øjeblikket forsøg på — så har de næsten ikke økonomisk mulighed derfor. Spørgsmålet er: er det ikke en samfundsopgave at være med til at opretholde en arbejdsplads for 600-700 mennesker, hvor der både er en veluddannet arbejdskraft og et udmærket produktionsapparat, og så lade denne samfundsstøtte indgå som en samfundsprioritet i den pågældende virksomhed? Om det så skal være en direkte støtte, lån, eller en garanti er en anden side af sagen, men for de pågældende medarbejdere er det i øjeblikket meget vigtigt at få ligesom et fingerpeg om, om der er mulighed for, at man fra samfundets side vil støtte. Ellers må de pågældende medarbejdere formentlig se i øjnene, at de skal ud på det private marked og låne penge med den risiko, det indebærer, eller at deres forsøg, deres bestræbelser, på at sikre deres arbejdsplads alligevel ikke lykkes.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Enhver må se med sympati på medarbejdernes bestræbelser på at videreføre deres arbejdsplads, når en virksomhed har måttet lukke af den ene eller den anden grund. Som nævnt af spørgeren må enhver støtte til sådanne bestræbelser imidlertid have til forudsætning, at medarbejderne fremlægger planer for fortsat produktion og salg. Sådanne planer må for at tjene formålet hvile på særdeles grundige økonomiske, produktions- og tekniske og kommercielle analyser.

Det er min opfattelse, at sådanne analyser kan gennemføres hurtigere, billigere og med langt større sagkundskab af pengeinstitutterne end af en statslig administration, og at det i øvrigt ville være umuligt at afgrænse de tilfælde, der i givet fald måtte berettige til statsstøtte, fra resten af erhvervslivet, samt at pengeinstitutterne er rede til og i stand til at yde støtte, hvor de nævnte analyser måtte vise sig tilfredsstillende.